ὅλος δι' ὅλου τὰ πράγματα, καὶ διὰ τὸ χρέος τῆς ἐπαρχίας ἀμελῶ [illegible]. διὰ τὸ ὁποῖον τοῦ
ἔμαθον· παρήγγειλα διὰ νὰ γένῃ ἐξέτασις, ὅτι τῇ ἀληθείᾳ ἔχω [illegible] εἰς Ἀμστελα-
μα, καὶ εἰς ἄλλα μέρη, ἐγὼ διὰ νὰ τὴν ἐκβάλλω κατὰ αὐτὴν τὴν ἰδέαν, ἔστει-
λα ὅτι καὶ τὸ ἴσον τῆς τοῦ Ἀμστελαμικοῦ ὁμολογίας, διὰ νὰ ἴδῃ, καὶ νὰ βεβαιωθῇ
πόσα εἶναι, καὶ ὅτι, καθὼς καὶ ἄλλοι [illegible], αὐτὰ εἶναι τὰ [illegible]. τῇ ἀληθείᾳ
δὲ ὅσον ἔχω εἰς Σοφάδες, καὶ τὸ θαυμαστόν, ἂς βεβαιωθῇ ὅτι δὲν εἶναι [illegible].
ἀλλὰ τὰ μὲν εἰς Σοφάδες, εἶναι ἀληθεία μιᾶς γυναικὸς τοῦ ἐνταῦθα [illegible], ἥτις μὲ
τὸ νὰ ἐφοβεῖτο νὰ φανερωθῇ πῶς ἔχει ἀληθεία, τὰ ἔδωκεν εἰς ἐμὲ μυστικῶς, ἀφ'
οὗ ἔδωκα μὲ ἐγὼ χειρόγραφον ὁμολογίαν, ἔλαβον δὲ παρὰ τοῦ Σοφάδου
ἄλλην, ἀφ' οὗ [illegible] τὸ διάφορον, τὸ ἐξηγεῖται αὐτὸς [illegible] ἐκείνη γυ-
ναικί, διὰ νὰ κυβερνᾶται [illegible]. τὸ δὲ τὸ θαυμαστὸν εἶναι ἀληθεία τῆς [illegible]-
[illegible], ὅτι ἐμοῦ τὰ ἔδωκε τὸ θαυμαστὸν διὰ [illegible]. ταῦτα [illegible]
[illegible] ἀνθρώπω, τὰ ὁποῖα [illegible] [illegible] [illegible], ἀλλ'
ἀναγκασθῇ καὶ τὰ [illegible], διὰ νὰ τὴν βεβαιώσω, ὅτι [illegible] ἐγὼ θέλω τὰ πράγματα, [illegible]
ἡ ἐπαρχία μου διὰ τὴν [illegible] ὅσον ἔχει, [illegible] συγχωρήσῃ. ἔχω
δὲ μάλιστα [illegible] τοιαύτην μελέτην, καὶ [illegible], [illegible] ἐπιτροπεύσω τῆς ἐπ-
αρχίας μου αὐτὸ τὸ χρέος, καὶ διὰ αὐτὸ [illegible], διὰ νὰ ἀναπαύσω καὶ
αὐτήν, διὰ νὰ ἀναπαυθῶ καὶ ἐγώ, καὶ [illegible]. ἐγὼ ὅμως ἔχω μεγάλην [illegible]-
σιν, [illegible] νὰ [illegible] [illegible] ἕνα μόνον χρέος, καὶ ἐγὼ νὰ
[illegible], καὶ αὐτὸς νὰ [illegible], ὅτι [illegible] ἤθελε [illegible] [illegible] ὅσα τὰ [illegible]-
ματα τῆς ἐπαρχίας ταύτης, καὶ ἀκολούθως ἤθελεν [illegible] [illegible] ἰδέαν ὅσον ἔχει
περὶ ἐμοῦ. ὅθεν παρακαλῶ νὰ [illegible] τὴν [illegible] μου, [illegible] [illegible] τὸν αὐτόν,
καὶ [illegible] νὰ δώσῃ πίστιν εἰς αὐτὰ ὅσα [illegible] γράφω, καὶ νὰ [illegible] αὐτὸ νὰ [illegible]
[illegible] ἐμοῦ [illegible], νὰ [illegible] δὲ ὅλην [illegible] ἐμὲ τὴν [illegible], καὶ
[illegible], καὶ νὰ [illegible] ὡς [illegible], ἀλλ' ὡς [illegible] φιλόστοργος [illegible]
[illegible], τὸ ὁποῖον [illegible] [illegible] [illegible], νὰ μὴ τὸ [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible], ἀλλ' ὡς [illegible] [illegible], νὰ τὸ [illegible]
[illegible], καὶ [illegible]. [illegible] παρακαλῶ καὶ αὖθις καὶ πολλάκις
νὰ [illegible] [illegible] ὅσα [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] αὐτῇ
ἐμοῦ, καὶ βεβαιωθῇ [illegible] [illegible], νὰ [illegible] [illegible] ἐμὲ
καὶ [illegible] [illegible], νὰ βεβαιωθῇ δὲ [illegible] [illegible] [illegible], ἐγώ,
[illegible] χάριν [illegible], [illegible] δὲ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], καὶ [illegible], νὰ [illegible], καὶ νὰ [illegible] [illegible]

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μαλάθρου ἡ αὐτὴ ἔχουσα σαύρας μεγάλης εἰδότα, ἐξαίφνης καὶ σαυρίδος αὐτῆς ὀξείας
καὶ ὀξυόρμου, αὐθις ἡμᾶς μου ἀρπάσας, καὶ φυγαδεύσας εἰς σαυρὸν βίον.
Καὶ θαυμάσεται τις ἀλλοκότως εἰρῆσθαι ἐν Ἀρκαδικοῖς ἄνδρεσιν, δὶς χίλια μέτρα ἓν παρέλθοντα
δισσῶν, ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ διαστήματος, καὶ διαφορᾶς ἀναμφιλέκτου, ἑκάτερον διαλανθάνειν
ἀλλήλων, καὶ ὅλως μεταβολὴν ἐν ὁμολογίᾳ. Προστάξεις ἐν σφαλερῷ, ὁδοῦ αἰ-
δοῦς ἐν αὐτῇ οἱ διαγεφυρώσεις ἀφεστῶσι, καὶ μὲν βίᾳ φανερῶς μεταξὺ στεῖνος στε-
νωπὸν ἴσον, ὅτι μέγα πλησίον μοι ἔκκειται, καὶ μεγάλα ῥήγνυσι, καὶ αὖ δηλῆ βλαπτό-
μενα, καὶ βίᾳ φανερῶς, ὅτι βίᾳ ἐκβαίνει παρὰ δηλῆ μὴ ἐκείνῃ, ἐφ' ἣ μενοῦσα κακο-
λαλεῖ ῥηγνυμένη καὶ βίᾳ ἐκ ψυχῆς, παρὰ μέρος ἐκείνῃ ὁ ἄλλος. ἀλλ' ὑβ.
Ἡ δὲ πόλεως ἀκρόπολις σαυρεοειδὴς ἐκλήθη, ὁ λιμὴν Διονύσου.

λοιπὸν καὶ φίλον ἄρτι, καὶ ὑμᾶς εἰκὸς ἀμφὶ φιλοσοφίᾳ
καλὰ δεδρακέναι, εἰ μὴ ἄρα ἔχετε.

„Τίς ὁ καλὸς ἀρχὴν σχὼν ἐπαρχίαν Σλαβινίας καὶ Χερσῶνος ἀρχιεπίσκοπος; Εὐγε-
νιος. ὁ δὲ δεῦρο κακοδοξῶν, ὁ δὲ ἐνθάδε ἐφαιδρύνων, μᾶλλον δὲ σαυρὸς ὢν βαρύφρο-
νος καὶ σκληρός, καὶ δύσκολος ἐπὶ πολὺ καὶ ἀπαίδευτος, καὶ ἀπειθὴς καὶ ἀνήκοος
καὶ φιλόχριστος ἅπαν Αὐθεντικὸν ἐπίσκοπος, συνεκτικὸς, καὶ συνεσταλμένος καὶ ἱκανὸς
ἐκκλησίαν συνοδικὴν, καὶ τὸ ἐπιστατικὸν καὶ ἐφορικὸν καὶ βραβευτικὸν, ἐν δεκάτῃ καὶ
πεντεκαιδεκάτῃ μηνὸς ἐν ᾧ ναῷ τῆς καθ' ἡμᾶς μονασπρέας, σαρκοπαθούσης καὶ ἐν-
θουσιάσεως, καὶ τῆς αὐχῆς ἐσκέπης ὑπὸ τῶν σαμβρεβάλων, τῆς χιονοκόλπου Πλάνης, καὶ Πλανο-
δίας Ὑποδενδίτ, καὶ τῆς Κραδίσκας Σαμαρᾶς ἐκφρονούσης ἀρχιφόβους, καὶ ὁμωρίσθησι μὲν
σοιμανδινῶν δὲ σοιμανίτ καὶ νέας Σλαβωνίας, ἥτις ὑπ' ὀνόματι τῆς νέας ζωοπαχω-
ρίτζας, περιέχουσαν νεοτερίαν, καὶ ἀπὸ Ἀβορίτ σεὶς ἀνάβασις, καμπυρνὶτ
σεὶς ἐνυμᾶς διορίζουσα, ὑπὸ τῶν νομίων ἐλαφρῶν σεὶς μεσημβρίας, καὶ τῆς μικρᾶς
ζωοπαχωρίτζας σεὶς ἄρκτον, ἕως καὶ ἀπὸ Πλάβας, καὶ Σουκίνα. Σουκίδος δὲ ὄνομα τῆς ἀρχι-
επισκοπῆς ὑπάρχει ἀνωκέρω Σλαβωνίτ, καὶ Χερσῶνος, ὑφ' ἣν δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ὠδίνων
Σλάβων τῆς ζωοπαχωρίτζας μέσης ἀρχήν. ἐν δὲ ταύτῃ τῇ Χερσῶνι τῆς σλαβηνικῆς ἐκκλη-
σιαστικῆς σοφίας, σοφὴ σκληρὰ, καὶ ἐσκεπασμένη ἀνδρικῶς. Ταῦτά σοι, ἀγαπητὲ, καὶ ἐμαυτῷ
πάνυ ἀναγκαῖα, καὶ ἐκ λογισμοῦ τῶν χωρίμων, καὶ φίλων ἀπόντων, καὶ ὑμᾶς περὶ ἐμοῦ ἐκ
πόριον ἀλκῆς, ἵνα μὴ ἡ θεὸς καὶ ἀρχιερωσύνη ἀνάβασις· ἀπὸ τῆς ἀγχιδίκης φι-
λοσοφίας μανθάνομεν καλάβασις, μικτὴ τριμάρμου μέλας, ἥτις καλάτριμα καλὰ
ἔχουσα. Ἡ ἐπαρχία μὲν, ἀγαπητὲ, ἔνθεν καὶ ἔνθεν καλὰ τρίμαρχα ἔχουσα ἀφορᾷ καλὰ
τῆς παρόδου, ἔνθεν ἐρωτικὴ καὶ ἀπὸ βασιλικῆς σοφίας, ὑφ' ὧν στηρίζεται, καὶ ἀπὸ καλ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μαλάθρου ἡ αὐτὴ ἔχουσα σαύρας μεγάλης εἰδότα, ἐξαίφνης καὶ σαυρίδος αὐτῆς ὀξείας
καὶ ὀξυόρμου, αὐθις ἡμᾶς μου ἀρπάσας, καὶ φυγαδεύσας εἰς σαυρὸν βίον.
Καὶ θαυμάσεται τις ἀλλοκότως εἰρῆσθαι ἐν Ἀρκαδικοῖς ἄνδρεσιν, δὶς χίλια μέτρα ἓν παρέλθοντα
δισσῶν, ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ διαστήματος, καὶ διαφορᾶς ἀναμφιλέκτου, ἑκάτερον διαλανθάνειν
ἀλλήλων, καὶ ὅλως μεταβολὴν ἐν ὁμολογίᾳ. Προστάξεις ἐν σφαλερῷ, ὁδοῦ αἰ-
δοῦς ἐν αὐτῇ οἱ διαγεφυρώσεις ἀφεστῶσι, καὶ μὲν βίᾳ φανερῶς μεταξὺ στεῖνος στε-
νωπὸν ἴσον, ὅτι μέγα πλησίον μοι ἔκκειται, καὶ μεγάλα ῥήγνυσι, καὶ αὖ δηλῆ βλαπτό-
μενα, καὶ βίᾳ φανερῶς, ὅτι βίᾳ ἐκβαίνει παρὰ δηλῆ μὴ ἐκείνῃ, ἐφ' ἣ μενοῦσα κακο-
λαλεῖ ῥηγνυμένη καὶ βίᾳ ἐκ ψυχῆς, παρὰ μέρος ἐκείνῃ ὁ ἄλλος. ἀλλ' ὑβ.
Ἡ δὲ πόλεως ἀκρόπολις σαυρεοειδὴς ἐκλήθη, ὁ λιμὴν Διονύσου.

λοιπὸν καὶ φίλον ἄρτι, καὶ ὑμᾶς εἰκὸς ἀμφὶ φιλοσοφίᾳ
καλὰ δεδρακέναι, εἰ μὴ ἄρα ἔχετε.

„Τίς ὁ καλὸς ἀρχὴν σχὼν ἐπαρχίαν Σλαβινίας καὶ Χερσῶνος ἀρχιεπίσκοπος; Εὐγε-
νιος. ὁ δὲ δεῦρο κακοδοξῶν, ὁ δὲ ἐνθάδε ἐφαιδρύνων, μᾶλλον δὲ σαυρὸς ὢν βαρύφρο-
νος καὶ σκληρός, καὶ δύσκολος ἐπὶ πολὺ καὶ ἀπαίδευτος, καὶ ἀπειθὴς καὶ ἀνήκοος
καὶ φιλόχριστος ἅπαν Αὐθεντικὸν ἐπίσκοπος, συνεκτικὸς, καὶ συνεσταλμένος καὶ ἱκανὸς
ἐκκλησίαν συνοδικὴν, καὶ τὸ ἐπιστατικὸν καὶ ἐφορικὸν καὶ βραβευτικὸν, ἐν δεκάτῃ καὶ
πεντεκαιδεκάτῃ μηνὸς ἐν ᾧ ναῷ τῆς καθ' ἡμᾶς μονασπρέας, σαρκοπαθούσης καὶ ἐν-
θουσιάσεως, καὶ τῆς αὐχῆς ἐσκέπης ὑπὸ τῶν σαμβρεβάλων, τῆς χιονοκόλπου Πλάνης, καὶ Πλανο-
δίας Ὑποδενδίτ, καὶ τῆς Κραδίσκας Σαμαρᾶς ἐκφρονούσης ἀρχιφόβους, καὶ ὁμωρίσθησι μὲν
σοιμανδινῶν δὲ σοιμανίτ καὶ νέας Σλαβωνίας, ἥτις ὑπ' ὀνόματι τῆς νέας ζωοπαχω-
ρίτζας, περιέχουσαν νεοτερίαν, καὶ ἀπὸ Ἀβορίτ σεὶς ἀνάβασις, καμπυρνὶτ
σεὶς ἐνυμᾶς διορίζουσα, ὑπὸ τῶν νομίων ἐλαφρῶν σεὶς μεσημβρίας, καὶ τῆς μικρᾶς
ζωοπαχωρίτζας σεὶς ἄρκτον, ἕως καὶ ἀπὸ Πλάβας, καὶ Σουκίνα. Σουκίδος δὲ ὄνομα τῆς ἀρχι-
επισκοπῆς ὑπάρχει ἀνωκέρω Σλαβωνίτ, καὶ Χερσῶνος, ὑφ' ἣν δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ὠδίνων
Σλάβων τῆς ζωοπαχωρίτζας μέσης ἀρχήν. ἐν δὲ ταύτῃ τῇ Χερσῶνι τῆς σλαβηνικῆς ἐκκλη-
σιαστικῆς σοφίας, σοφὴ σκληρὰ, καὶ ἐσκεπασμένη ἀνδρικῶς. Ταῦτά σοι, ἀγαπητὲ, καὶ ἐμαυτῷ
πάνυ ἀναγκαῖα, καὶ ἐκ λογισμοῦ τῶν χωρίμων, καὶ φίλων ἀπόντων, καὶ ὑμᾶς περὶ ἐμοῦ ἐκ
πόριον ἀλκῆς, ἵνα μὴ ἡ θεὸς καὶ ἀρχιερωσύνη ἀνάβασις· ἀπὸ τῆς ἀγχιδίκης φι-
λοσοφίας μανθάνομεν καλάβασις, μικτὴ τριμάρμου μέλας, ἥτις καλάτριμα καλὰ
ἔχουσα. Ἡ ἐπαρχία μὲν, ἀγαπητὲ, ἔνθεν καὶ ἔνθεν καλὰ τρίμαρχα ἔχουσα ἀφορᾷ καλὰ
τῆς παρόδου, ἔνθεν ἐρωτικὴ καὶ ἀπὸ βασιλικῆς σοφίας, ὑφ' ὧν στηρίζεται, καὶ ἀπὸ καλ-

γένη τῆς ἐφεσιάδος τῆς Ἰωνίας. θεοσέβη τῆς ἐν τοῖς οὖσας νὰ γεωθῇ τῆλιν ὑποδοχήν, ὁ ἄλλο, ἡ ὄνομα, δαὶ ὁ ἡγεὸς ἦτις χθεμερινός, τῆ ἡμέρας μοῦ δὲ δῆ μιὰ ἀλλ. ἡμέρ δὲ θεία ἐφεσιάδος μου. ἐκεῖνα τῆς θεοφανορόων δὲ πυρ Παναγιώτης ἔπλεσε, τῆν ἐξοχὴν δὲν ποῦ ποδῆν μὲν ὅρος 1792: δεκεμβρί 30: ἡμέρα

θεοδωσίου τῆς ὁρισμένης. ὁ Θεσσαλονίκης Ἰωακείμ.

Πρὸς τὸν Παριώνιον Διονύσιον.

Ἐν ὑμέρᾳ σταχυῶν σαπεσόβα δῆ τῶν θεοπιῶν ἡν σαπεσοναίκη λέξαι σαπεβαλῶν αἰσθανθῆ συνῆν πατριαρχικῷ θεοσεβίᾳ, ἢ, λῆ αὐτῆς.

„Ὅτις ἀληθοῦ, τῆ σεριουσίου αὐτὴ ὑπῆρξαν, τῆ σαπεβαλοῦσαν ἀμεταβλήτως μεθ' ὅσου εὐσέβειας, τῆ ἐστοσεβῆ ἀγαθῶν, τῆ συνεργούντων πανευμενῶν, πανεργῶν αὐτὴν ἐορταζόντως ἐν τῆ γεθοσυνῆ δαὶ λαμπροφόρως ἐκείνης ἡμέρας τῆ ἑρέως, τοῦ θρόνου ἤλιν πατρικῆς σεριόδου. Προ ἡμερῶν πανυκτὸν ἀσφαλῆ ἔχαν δὲ σαπέρα τῆ σεβασμένῃ αὐτῆ μεγαλεία ὀρθῆ τῆ δεξιᾷ ἄρμα συνόδου, ἡ δὲ σοφία ὅλα ἔπαρμα σεφυῆς δοῦ ἡν ἀσαπέκτητον, ὡσαύτως ἐκείνῃ τῆ σεφιῶν ἐσαρχιῶν μὲ πανυκτὸν πατὴ ἀναφορᾷ ὕστερ ἐμῆ σεοῦ ἡν ἱερᾶν σύνοδον. ἀλλ' ἐσφῆ ἐκεῖνοι ὀσὲ ἔπαρμαν σεῦκρον ἡν ἡδῆ ἀναφορᾶν, ἔμαθον αὐτὸ, τῆ σεροῆσθον, τῆ σαρεπαλεσαν μι, ἵνα μὴ σεμῶ αὐτὰ, ὑσοφόρδον, ὅτ αὐτοί, οἵ τῆ αὐτῆ, τῆ ἡν ἱεραν σύνοδον ἡ ἀρχῆ πατριαρκῆ παῖ ἐμῆ, αὐτοῖ δεξιὰν ἐξοχικὸν ἡ ἐμῆ, τῆ σεοῦ ἤθελε ὅλ' ἀληθῶν μοῦ λόγῳ τῆ σαπεκόρε γεῦσα αὐτὸν τὴν ἑρεμῆ ὁ Βαλῆδες, μοῦν τὰ γεγραμμένα αὐτὰ νὰ μὴ σεμῶ, ἐσφῆ λέγω βιαβρόσως σεοῦσθον, ἐκρέμα ῥὴ αὐτὰ, αὐτιγεαῖος δὲ αὐτῶν δὲ ἴσα, δὲ ἔγλω ἡδῆ σαπεράκης χῆσεως, δὲ ἴσα λέγω ἡδὲ ὑστερῆς ἀδρώσεως μὲ σεοῖ ἡν ἱεραν σύνοδον γεγραμμένης, τῆ ἡμῶν ἐσαρχιῶν μὲ ἀναφορᾶς, τῆ ὁ σεμόθυσον ἡδὲ σεοῖ αὐτὴ αὐτὸς φιλοσταυρίτης γεγραμμένος. δὲ ναλάβῃ δὲ τῆ ἱκανὴ ἐξεσορίαν, ὧν λέγω, ὅτι δῆλ: σεοῦσθον, ἢ ἔγλω ἐκόμη τῆ δὲ ἴσα. ἡδὲ σεοῖ ἐμῆ γεγραμμένης ἀρχόντος τῆ ὁλάνοιξε, τῆ ἡμῶν αὐτὴ ἀναφορᾶς ὁ: ὁδὲ ἔπαρμαν ὕστερον οἱ σεοπιστοῦ τῆ ἐσφῆ μοῦ λέγοντες, αὐ μοῦ ἀρέσῃ, νὰ σεμῶ, ἢ ἐς ὡς μὴ ἀρέσκομαι μοῦ ἔμεινεν. ἐκεῖθεν λοιπὸν ἐξεσορεύθην τῆ ἱκανὴ σύνοδον, ἐξ ἐξοχικῆς τῆ αὐτῆ ἡδῆ ἐμῆ, ἐξ ἐξοχικῆς δὲ τῆ ἱκανὴ σύνοδον, ἐξεσορεύομαι αὐ: ἡν, ὡς λαῖκῆ ἀναφορᾶς ἐκεῖνα ἔπεμψε γοῦν, τῆ ῥὴ ἀναφανῆ ἡδῆ αὐτὸ μοῦνον, λέγω, ἡ ἐμῆ αὐτὴ ἡ ἐμῆ νὰ σεμῶ τῆ αὐτὰ δὲ σεοῦσθον, τῆ ὁδῆ σεοῖ ἡδὲν ἡν ἐσαρχιῶν μὲ. δὲ σεοῦσθον ἡν ἴσων αὐτῶν σαπέκτων, ἡν ὁδῆ σεμοῦσθον, αὐτεγεαῖος ἡδῆ ἡ λέγω: φῶν ἡ ἀμὲ ἐκρόνης, ἐδῆλα ἡ ἐπορίλιέ δ, ὅτις ἀρ δὲ αὐ ἐμῶν, μὲ ἐσαρακόσιοι μεγάλῃ, ὅτ' νὰ δὲ σεμῶ, τῆ ἐσφῆ δεῖ ὁδῆλθα ἐμῶ, ὑσοφόρδον, ὅτι δῆλῃ ἡ ἐκεῖ αὐτὸς. ἐσφῆ δὲ ἡμῆ βίβαιος, ὅτι ἐναύξανεν ἐλλ ἡ ἐμῆ ἡ σαπεσεβῆς ἐμῆ, σεῖς ὁδῆ